

31999L0031

16.7.1999

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 182/1

DIREKTIVA SVETA 1999/31/ES
z dne 26. aprila 1999
o odlaganju odpadkov na odlagališčih

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 130s(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 189c Pogodbe ⁽³⁾,

(1) ker Resolucija Sveta z dne 7. maja 1990 ⁽⁴⁾ o politiki o odpadkih pozdravlja in podpira strateški dokument Skupnosti ter poziva Komisijo, da predlaga merila in standarde za odstranjevanje odpadkov z odlaganjem na odlagališčih;

(2) ker Resolucija Sveta z dne 9. decembra 1996 o politiki o odpadkih meni, da naj bi se v prihodnosti po vsej Skupnosti odpadki odlagali na odlagališča le varno in nadzorovano;

(3) ker naj bi se spodbujalo preprečevanje nastajanja odpadkov, njihovo recikliranje in regeneriranje ter uporabo regeneriranega materiala in energije, da se varujejo naravni viri in preprečuje potratna raba zemljišč;

(4) ker naj bi se posvetilo več pozornosti sežiganju komunalnih in nenevarnih odpadkov, kompostiranju, pridobivanju bioplina in predelavi blata iz rečnih strug, jezer ali morja;

(5) ker je treba v skladu z načelom plačila za obremenjevanje med drugim upoštevati vso škodo, ki jo povzroči okolju odlagališče;

(6) ker naj bi se, podobno kakor druge oblike obdelovanja odpadkov, odlaganje na odlagališčih ustrezno spremljalo in urejalo, da se preprečijo ali zmanjšajo možni škodljivi vplivi na okolje in tveganje za zdravje ljudi;

(7) ker je treba sprejeti ustrezne ukrepe, da se prepreči zapuščenje, odmetavanje ali nenadzorovano odstranjevanje odpadkov; ker mora biti temu primerno omogočeno spremljanje odlagališč glede na snovi, ki jih vsebujejo tam odloženi odpadki, ker naj bi take snovi, če je le mogoče, reagirale le predvidljivo;

(8) ker naj bi se zmanjšale količina in nevarne lastnosti odpadkov, ki so namenjeni odlaganju na odlagališčih, če je to primerno; ker naj bi se olajšalo ravnanje z odpadki in povečala njihova regeneracija; ker naj bi se spodbujala uporaba obdelovalnih postopkov za zagotovitev, da je odlaganje na odlagališčih združljivo s cilji te direktive; ker je sortiranje vključeno v definicijo obdelave;

(9) ker naj bi bile države članice sposobne izvajati načelo bližine in samozadostnosti pri odstranjevanju svojih odpadkov na ravni Skupnosti in na nacionalni ravni, v skladu z Direktivo Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih ⁽⁵⁾; ker je treba slediti ciljem te direktive in jih pojasniti z vzpostavitev ustrezne celovite mreže obratov za odstranjevanje, ki bo temeljila na visoki stopnji varstva okolja;

(10) ker bi neskladje med tehničnimi standardi za odstranjevanje odpadkov z odlaganjem na odlagališčih in nižjimi stroški, ki so z njim povezani, lahko povzročilo povečano odstranjevanje odpadkov v objektih in napravah z nizkimi okoljevarstvenimi standardi in tako ustvarilo možnost nastanka resne nevarnosti za okolje zaradi prevoza

⁽¹⁾ UL C 156, 24.5.1997, str. 10.

⁽²⁾ UL C 355, 21.11.1997, str. 4.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 19. februarja 1998 (UL C 80, 16.3.1998, str. 196), Skupno stališče Sveta z dne 4. junija 1998 (UL C 333, 30.10.1998, str. 15) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 3. februarja 1999 (UL C 150, 28.5.1999, str. 78).

⁽⁴⁾ UL C 122, 18.5.1990, str. 2.

⁽⁵⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39. Direktiva, kot je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 96/350/ES (UL L 135, 6.6.1996, str. 32).

- odpadkov na večje razdalje, kakor je potrebno, in zaradi neustreznih načinov odstranjevanja;
- (11) ker je torej treba na ravni Skupnosti določiti tehnične standarde za odlaganje odpadkov na odlagališčih, da se varuje, ohranja in zboljša kakovost okolja v Skupnosti;
- (12) ker je treba jasno določiti zahteve, ki jih morajo izpolnjevati odlagališča glede lokacije, prilagajanja, upravljanja, nadzorovanja, zapiranja ter preventivnih in zaščitnih ukrepov za kratkoročno in dolgoročno varovanje okolja pred vsakršno nevarnostjo, predvsem pred onesnaževanjem podtalnice s pronicanjem izcedne vode v tla;
- (13) ker je treba glede na navedeno jasno opredeliti razrede odlagališč, ki jih je treba upoštevati, in vrste odpadkov, ki se bodo prevzemale na odlagališčih raznih razredov;
- (14) ker naj bi mesta za začasno skladiščenje odpadkov izpolnjevala ustrezne zahteve Direktive 75/442/EGS;
- (15) ker v skladu z Direktivo 75/442/EGS regeneracija primernih inertnih ali nenevarnih odpadkov z njihovo uporabo pri prenavljanju in zasipavanju ali pri gradnji ne pomeni nujno odlaganja na odlagališču;
- (16) ker naj bi se med drugim za zmanjšanje globalnega segrevanja, storilo vse potrebno, da se zmanjša nastajanje metana na odlagališčih, tako da se zmanjša odlaganje biorazgradljivih odpadkov na odlagališčih in zahteva uvedba nadzora odlagališčnih plinov;
- (17) ker naj bi ukrepi za zmanjšanje odlaganja biorazgradljivih odpadkov na odlagališča spodbujali tudi ločeno zbiranje biorazgradljivih odpadkov, sortiranje na splošno, regeneracijo in recikliranje;
- (18) ker je treba zaradi posebnosti odstranjevanja odpadkov z odlaganjem na odlagališčih vpeljati poseben postopek za izdajo dovoljenj za vse razrede odlagališč v skladu s splošnimi pogoji za izdajo dovoljenj iz Direktive 75/442/EGS in splošnimi pogoji Direktive 96/61/ES o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ⁽¹⁾; ker mora pristojni organ še pred pričetkom obratovanja odlagališča opraviti pregled in preveriti, ali odlagališče izpolnjuje pogoje iz navedenega dovoljenja;
- (19) ker naj bi se v vsakem primeru preverilo, ali se odpadki lahko odložijo na odlagališče, ki so mu namenjeni, zlasti pri nevarnih odpadkih;
- (20) ker je treba za preprečitev ogrožanja okolja uvesti enoten postopek za prevzem odpadkov na podlagi postopka za razvrstitev odpadkov, sprejemljivih za različne kategorije odlagališč, ki predvsem zajema standardizirane mejne vrednosti; ker je zato treba dovolj zgodaj vzpostaviti dosleden in standardiziran sistem za razvrščanje, vzorčenje in analiziranje odpadkov, da se omogoči izvajanje te direktive; ker morajo biti merila za prevzem še posebno natančna glede inertnih odpadkov;
- (21) ker države članice lahko, dokler ne vpeljejo analitskih metod ali mejnih vrednosti, potrebnih za razvrščanje, za namene te direktive ohranijo ali sestavijo nacionalne sezname odpadkov, ki so sprejemljivi ali nesprejemljivi za odlaganje na odlagališčih, ali določijo vključno z mejnimi vrednostmi merila, podobna tistim, ki jih ta direktiva določa za enoten postopek za prevzem;
- (22) ker naj bi tehnični odbor pripravil merila za prevzem nekaterih nevarnih odpadkov na odlagališča za nenevarne odpadke;
- (23) ker je treba za čas obratovanja in čas po zaprtju odlagališča vzpostaviti skupne postopke spremljanja, da se ugotovijo vsi možni škodljivi vplivi odlagališča na okolje in sprejmejo ustrezni sanacijski ukrepi;
- (24) ker je treba opredeliti, kdaj in kako naj bi se odlagališče zaprlo ter obveznosti in odgovornosti upravljavca po zaprtju odlagališča;
- (25) ker naj bi za odlagališča, ki so bila zaprta pred dnevom prenosa te direktive, ne veljale določbe te direktive o zapiranju;
- (26) ker naj bi se prihodnji pogoji za obratovanje obstoječih odlagališč uredili s predpisi, zato da se v določenem obdobju sprejmejo potrebni ukrepi za prilagoditev takih odlagališč tej direktivi na podlagi načrta prilagoditve odlagališča;

(¹) UL L 257, 10.10.1996, str. 26.

- (27) ker upravljavcem obstoječih odlagališč, ki so v skladu z obveznimi nacionalnimi predpisi, enakovrednimi tistim iz člena 14 te direktive, že predložili dokumentacijo iz člena 14(a) te direktive pred njeno uveljavitvijo in ki jim je pristojni organ dovolil nadaljevanje obratovanja, ni treba ponovno predložiti te dokumentacije; pristojnim organom ni treba izdati novega dovoljenja;
- (28) ker naj bi upravljavec s finančnim zavarovanjem ali temu enakovrednim ukrepom zagotovil izpolnitev vseh obveznosti iz dovoljenja, vključno tiste, ki se nanašajo na postopek zapiranja odlagališča in njegovo upravljanje po zaprtju;
- (29) ker naj bi se sprejeli ukrepi za zagotovitev, da plačilo za odlaganje odpadkov na odlagališče pokriva vse stroške, povezane z gradnjo in obratovanjem objektov in naprav, vključno, kolikor je mogoče, s finančnim zavarovanjem ali enakovrednim ukrepom, ki ga mora zagotoviti upravljavec odlagališča, in tudi ocenjene stroške zaprtja odlagališča, vključno z upravljanjem po zaprtju;
- (30) ker se ocenjeni stroški, ki bodo vključeni v plačilo upravljavcu, lahko omejeni na določeno obdobje, če pristojni organ meni, da odlagališče po vsej verjetnosti ne bo povzročalo nevarnosti za okolje dlje od tega obdobja;
- (31) ker je treba zagotoviti, da se izvedbeni predpisi te direktive pravilno uporabljajo po vsej Skupnosti ter da upravljavci odlagališč in njihovo osebje pri usposabljanju in izobraževanju pridobijo vse potrebno znanje;
- (32) ker mora Komisija uvesti standardni postopek za prevzem odpadkov in določiti standardno razvrstitev odpadkov, ki se lahko odlagajo na odlagališčih, v skladu s postopkom odbora, določenim v členu 18 Direktive 75/442/EGS;
- (33) ker se mora uskladitev prilog te direktive znanstvenemu in tehničnemu napredku ter standardizacija metod spremljanja, vzorčenja in analiziranja sprejeti po istem postopku odbora;
- (34) ker morajo države članice Komisiji pošiljati redna poročila o izvajanju te direktive, pri čemer morajo posvetiti posebno pozornost nacionalnim strategijam, ki naj bi jih pripravile na podlagi člena 5; ker na podlagi teh poročil Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Splošni cilj

1. Zaradi izpolnjevanja zahtev Direktive 75/442/EGS, zlasti členov 3 in 4, je cilj te direktive s strogimi obratovalnimi in tehničnimi zahtevami o odpadkih in odlagališčih zagotoviti ukrepe, postopke in smernice za preprečevanje ali zmanjševanje, kolikor je mogoče, čezmerne obremenitve okolja, zlasti onesnaževanja površinskih voda, podtalnice, tal in zraka, in na globalno okolje, vključno z učinkom tople grede, ter tudi tako posledično ogrožanje zdravja ljudi pri odlaganju odpadkov na odlagališče med celotno obratovalno dobo;

2. Glede tehničnih značilnosti odlagališč ta direktiva vsebuje ustrezne tehnične zahteve za tista odlagališča, za katera velja Direktiva 96/61/ES, zato da bolj podrobno opredeli splošne zahteve omenjene direktive. Šteje se, da so zahteve Direktive 96/61/ES izpolnjene, če so izpolnjene zahteve te direktive.

Člen 2

Opredelitve

Posamezni pojmi v tej direktivi imajo naslednji pomen:

- (a) „odpadek“ je kakršna koli snov ali predmet, zajet z Direktivo 75/442/EGS;
- (b) „komunalni odpadki“ so gospodinjski odpadki in drugi odpadki, ki so zaradi svoje narave ali sestave podobni gospodinjskim odpadkom;
- (c) „nevarni odpadki“ so kakršnikoli odpadki, ki so zajeti s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih ⁽¹⁾;
- (d) „nenevarni odpadki“ so odpadki, ki niso zajeti z odstavkom c;
- (e) „inertni odpadki“ so odpadki, ki se fizikalno, kemično ali biološko bistveno ne spreminjajo. Inertni odpadki ne bodo razpadli, zgoreli ali kako drugače kemijsko ali fizikalno reagirali, se ne bodo biološko razgradili in ne bodo škodljivo vplivali na druge snovi, s katerimi bodo prišli v stik, na način, ki bi lahko povzročil onesnaženje okolja ali škodoval zdravju ljudi. Skupno izluževanje in vsebnost onesnaževal v odpadkih ter ekotoksičnost izcedne vode morajo biti zane-marljivi in zlasti ne smejo ogroziti kakovosti površinskih voda in/ali podtalnice;

⁽¹⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 20. Direktiva, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 94/31/ES (UL L 168, 2.7.1994, str. 28).

- (f) „podzemno skladišče“ je stalno skladišče odpadkov v globokem podzemnem prostoru, kakršni so rudniki soli ali kalija;
- (g) „odlagališče“ je odlagališče odpadkov za odlaganje odpadkov na ali v tla (to je pod zemljo), vključno z:
- internim odlagališčem odpadkov (to je odlagališče, na katero proizvajalec odpadkov sam odlaga odpadke na kraju proizvodnje), in
 - stalnim odlagališčem (to je več kakor eno leto), ki se uporablja za začasno skladiščenje odpadkov,
- vendar brez:
- objektov in naprav, kjer se odpadki raztovorijo, zato da se lahko pripravijo za nadaljnji prevoz za regeneracijo, obdelavo ali odstranjevanje druge, in
 - skladiščenja odpadkov pred regeneracijo ali obdelavo za praviloma manj kakor tri leta, ali
 - skladiščenja odpadkov pred odlaganjem za manj kakor eno leto;
- (h) „obdelava“ so fizikalni, termični, kemični ali biološki procesi vključno s sortiranjem, ki spremenijo lastnosti odpadkov, zato da se zmanjša njihova prostornina ali nevarne lastnosti, da se lažje ravna z njimi ali da se poveča regeneracija;
- (i) „izcedne vode“ so vse tekočine, ki pronicajo skozi odložene odpadke in odtekajo iz odlagališča ali se v njem zadržujejo;
- (j) „odlagališčni plin“ so vsi plini, ki nastajajo zaradi odloženih odpadkov;
- (k) „izlužek“ je raztopina, pridobljena z laboratorijskim testom izluževanja;
- (l) „upravljavca“ je fizična ali pravna oseba, ki je odgovorna za odlagališče, v skladu z notranjo zakonodajo države članice, v kateri je odlagališče; od priprave do upravljanja po zaprtju so upravljalci lahko različne osebe;
- (m) „biorazgradljivi odpadki“ so kakršnikoli odpadki, ki se lahko aerobno ali anaerobno razgradijo, kakršni so prehranski in vrtnarski odpadki ter papir in karton;
- (n) „imetnik“ je proizvajalec odpadkov ali fizična ali pravna oseba, ki jih ima v posesti;
- (o) „prošilec“ je vsaka oseba, ki zaprosi za dovoljenje za odlagališče v skladu s to direktivo;
- (p) „pristojni organ“ je tisti organ, ki ga država članica določi za odgovornega za izvrševanje nalog iz te direktive;
- (q) „tekoči odpadki“ so kakršnikoli odpadki v tekoči obliki, vključno z odpadnimi vodami, vendar brez blata;
- (r) „redko poseljeno območje“ je območje:
- z manj kakor 500 prebivalci na občino ali naselje in ne več kakor petimi prebivalci na kvadratni kilometer, in
 - na katerem je razdalja do najbližjega urbanega naselja z najmanj 250 prebivalci na kvadratni kilometer najmanj 50 kilometrov ali na katerem je bistveni del leta dostop do teh najbližjih naselij po cesti težak zaradi slabih vremenskih razmer.

Člen 3

Področje

1. Države članice uporabljajo to direktivo za vsa odlagališča, kot so opredeljena v členu 2(g).
2. Brez vpliva na obstoječo zakonodajo Skupnosti ni predmet te direktive:
 - nanašanje blata, vključno z blatom iz čistilnih naprav in greznic ter blatom iz rečnih strug, jezer ali morja, in podobnih snovi zaradi gnojenja ali zboljševanja tal,
 - uporaba primernih inertnih odpadkov pri prenavljanju, zasipavanju ali gradnji odlagališč,
 - odlaganje nenevarnega blata iz rečnih strug, jezer ali morja ob manjših vodnih poteh, iz katerih je bilo odstranjeno, in nenevarnega blata v površinske vode, vključno z rečnim dnom in podtaljem,
 - odlaganje neonesnažene zemlje ali nenevarnih inertnih odpadkov, ki nastajajo pri raziskovanju in izkoriščanju, obdelavi in skladiščenju mineralnih surovin ter v kamnolomih.
3. Brez vpliva na Direktivo 75/442/EGS lahko države članice po lastni izbiri izjavijo, da se odlaganje nenevarnih odpadkov, kot ga opredeli odbor, ustanovljen po členu 17 te direktive, ki niso inertni odpadki ter nastajajo pri raziskovanju, izkoriščanju, obdelavi in skladiščenju mineralnih surovin in v kamnolomih in ki se odlagajo tako, da se preprečuje onesnaževanje okolja ali nevarnost za zdravje ljudi, lahko izvzame iz predpisov Priloge I v točkah 2, 3.1, 3.2 in 3.3 k tej direktivi.

4. Brez vpliva na Direktivo 75/442/EGS lahko države članice po lastni izbiri izjavijo, da se člen 6(d), člen 7(i), člen 8(a)(iv), člen 10, člen 11(1)(a), (b) in (c), člen 12(a) in (c), točki 3 in 4 Priloge I, Priloga II (razen 3. stopnja iz točke 3 in točka 4) in točke 3 do 5 Priloge III k tej direktivi deloma ali v celoti ne uporabljajo za:

- (a) otoška odlagališča za nenevarne ali inertne odpadke s skupno zmogljivostjo do 15 000 ton ali odloženo letno količino do 1 000 ton, če je to edino odlagališče na otoku in če je namenjeno izključno za odlaganje odpadkov, nastalih na tem otoku. Ko je skupna zmogljivost tega odlagališča izkoriščena, vsako na otoku zgrajeno novo odlagališče izpolnjuje zahteve te direktive;
- (b) odlagališča za nenevarne in inertne odpadke na redko poseljenih območjih, če je odlagališče namenjeno odlaganju odpadkov, ki nastajajo le na tem redko poseljenem območju.

Najpozneje dve leti po datumu, določenem v členu 18(1), države članice uradno obvestijo Komisijo o seznamu otokov in redko poseljenih območjih, ki so izvzeti. Komisija objavi seznam otokov in redko poseljenih območjih.

5. Brez vpliva na Direktivo 75/442/EGS lahko države članice po lastni izbiri izjavijo, da se podzemno skladišče, kot je opredeljeno v členu 2(f) te direktive, lahko izvzame iz določb člena 13(d), Priloge I v točki 2 (razen prve alineje) in točkah 3 do 5 ter Priloge III v točkah 2, 3 in 5 k tej direktivi.

Člen 4

Razredi odlagališč

Vsako odlagališče se razvrsti v enega od naslednjih razredov:

- odlagališče za nevarne odpadke,
- odlagališče za nenevarne odpadke,
- odlagališče za inertne odpadke.

Člen 5

Odpadki in obdelava, ki so na odlagališčih nesprejemljivi

1. Države članice pripravijo nacionalno strategijo za zmanjševanje količine biorazgradljivih odpadkov, ki se odlagajo na odlagališčih, najpozneje v dveh letih od datuma, določenega v členu 18(1), in o tej strategiji uradno obvestijo Komisijo. Strategija naj bi vključevala ukrepe za uresničitev ciljev, določenih v

odstavku 2, predvsem z recikliranjem, kompostiranjem, proizvodnjo bioplina ali regeneracijo snovi/energije. V 30 mesecih od datuma, določenega v členu 18(1), Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu pošlje poročilo, ki združuje nacionalne strategije.

2. Ta strategija zagotavlja, da se mora količina biorazgradljivih komunalnih odpadkov, ki se odlagajo na odlagališčih, zmanjšati na:

- (a) 75 % skupne količine (po teži) biorazgradljivih komunalnih odpadkov, proizvedenih leta 1995 ali zadnje leto pred letom 1995, za katero so na voljo standardizirani podatki Eurostat, najpozneje pet let po datumu, določenem v členu 18(1);
- (b) 50 % skupne količine (po teži) biorazgradljivih komunalnih odpadkov, proizvedenih leta 1995 ali zadnje leto pred letom 1995, za katero so na voljo standardizirani podatki Eurostat, najpozneje osem let po datumu, določenem v členu 18(1);
- (c) 35 % skupne količine (po teži) biorazgradljivih komunalnih odpadkov, proizvedenih leta 1995 ali zadnje leto pred letom 1995, za katero so na voljo standardizirani podatki Eurostat, najpozneje petnajst let po datumu, določenem v členu 18(1).

Dve leti pred datumom iz odstavka (c) Svet ponovno pregleda zgornji cilj na podlagi poročila Komisije o praktičnih izkušnjah, ki jih imajo države članice pri uresničevanju ciljev, določenih v odstavkih (a) in (b). Če je to primerno, je poročilu priložen predlog za potrditev ali spremembo tega cilja, da se zagotovi visoka stopnja varstva okolja.

Države članice, ki so leta 1995 ali zadnje leto pred letom 1995, za katero so na voljo standardizirani podatki Eurostat, na odlagališča odložile več kakor 80 % svojih zbranih komunalnih odpadkov, lahko odložijo uresničitev ciljev, določenih v odstavku (a), (b) ali (c), za največ štiri leta. Države članice, ki imajo namen uporabiti to določbo, o svojem sklepu vnaprej obvestijo Komisijo. Komisija o teh sklepih obvesti druge države članice in Evropski parlament.

Izvajanje določb, določenih v prejšnjem pododstavku, nikakor ne sme povzročiti, da se cilj iz odstavka (c) uresniči pozneje od štirih let po datumu, določenem v odstavku (c).

3. Države članice sprejmejo ukrepe, da se naslednji odpadki na odlagališčih ne prevzemajo:

- (a) tekoči odpadki;
- (b) odpadki, ki so v razmerah na odlagališču eksplozivni, jedki, oksidativni, lahko vnetljivi ali vnetljivi, kot je opredeljeno v Prilogi III k Direktivi 91/689/EGS;

- (c) bolnišnični in drugi klinični odpadki, ki nastajajo v zdravstvenih in veterinarskih ustanovah in so infektivni, kot je opredeljeno z Direktivo 91/689/EGS (lastnost H9 v Prilogi III), in odpadki, ki sodijo v kategorijo 14 (Priloga I. A) te direktive;
- (d) cele rabljene gume, potem ko pretečeta dve leti od datuma, določenega v členu 18(1), razen gume, uporabljene kot tehnični material, in razrezane rabljene gume, potem ko preteče pet let od datuma, določenega v členu 18(1) (razen v obeh primerih kolesarske gume in gume z zunanjim premerom več kakor 1 400 mm);
- (e) kakršnikoli drugi odpadki, ki ne izpolnjujejo meril za prevzem, določenih v skladu s Prilogo II.
4. Redčenje ali mešanje odpadkov samo zato, da se izpolnijo merila za prevzem, je prepovedano.

Člen 6

Odpadki, ki se bodo prevzemali na odlagališčih različnih razredov

Države članice sprejmejo ukrepe:

- (a) da se na odlagališčih odlagajo samo odpadki, ki so bili obdelani. Ta določba se ne uporablja za inertne odpadke, ki jih tehnično ni mogoče obdelati, niti za kakršne koli druge, pri katerih takšna obdelava ne prispeva k ciljem te direktive iz člena 1 z zmanjšanjem količine odpadkov ali nevarnosti za zdravje ljudi ali za okolje;
- (b) da se odlagališču za nevarne odpadke dodelijo le nevarni odpadki, ki izpolnjujejo merila, določena v skladu s Prilogo II;
- (c) da se odlagališče za nenevarne odpadke lahko uporablja za:
- (i) komunalne odpadke;
- (ii) nenevarne odpadke kakršnega koli drugega izvora, ki izpolnjujejo merila za prevzem odpadkov na odlagališču za nenevarne odpadke, določena v skladu s Prilogo II;
- (iii) stabilni, nereaktivni nevarni odpadki (npr. strjeni, ostekleneli), katerih izluževanje je enakovredno izluževanju nenevarnih odpadkov iz točke (ii), in ki izpolnjujejo ustrezna merila za prevzem, določena v skladu s Prilogo II. Ti nevarni odpadki se ne odlagajo na odlagalnih poljih, namenjenih biorazgradljivim nenevarnim odpadkom;
- (d) da se odlagališča za inertne odpadke uporabljajo samo za inertne odpadke.

Člen 7

Vloga za dovoljenje

Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da vloga za dovoljenje za odlagališče vsebuje vsaj naslednje podatke:

- (a) podatke o prosilcu in upravljavcu, če sta to različni osebi;
- (b) opis vrst odpadkov, ki bodo odloženi, in njihova celotna količina;
- (c) predlagano zmogljivost odlagališča;
- (d) opis odlagališča, skupaj z njegovimi hidrogeološkimi in geološkimi značilnostmi;
- (e) predlagane metode za preprečevanje in zmanjševanje onesnaževanja;
- (f) predlagani načrt obratovanja, spremljanja in nadzorovanja;
- (g) predlagani načrt postopkov za zapiranje in upravljanje po zaprtju;
- (h) informacije, ki jih zagotovi nosilec projekta v skladu s členom 5 Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje⁽¹⁾, če ta direktiva zahteva presojo vplivov;
- (i) finančno zavarovanje prosilca ali kakršenkoli enakovreden ukrep v skladu s členom 8(a)(iv) te direktive.

Ko je vlogi za dovoljenje ugodeno, so informacije na voljo pristojnim statističnim uradom v državi članici in Skupnosti, če zanje zaprosijo v statistične namene.

Člen 8

Pogoji za dovoljenje

Države članice sprejmejo ukrepe:

- (a) da pristojni organ ne izda dovoljenja za odlagališče, če ni zagotovljeno:
- (i) da, brez vpliva na člen 3(4) in (5), projekt odlagališča izpolnjuje vse ustrezne zahteve te direktive, vključno s prilogami;

⁽¹⁾ UL L 175, 5.7.1985, str. 40. Direktiva, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/11/ES (UL L 73, 14.3.1997, str. 5)

- (ii) da bo odlagališče upravljala fizična oseba, ki je strokovno usposobljena za upravljanje odlagališča; da sta zagotovljena strokovni in tehnični razvoj ter usposabljanje upravljavcev in osebja odlagališča;
- (iii) da odlagališče obratuje, tako da so sprejeti potrebni ukrepi za preprečitev nesreč in omejitev njihovih posledic;
- (iv) da je ali bo prosilec s finančnim zavarovanjem ali s temu enakovrednim ukrepom na podlagi pogojev in načinov, o katerih se odločijo države članice, pred začetkom odlaganja ustrezno ukrepal za zagotovitev, da se izpolnijo vse obveznosti (vključno s tistimi, ki se nanašajo na upravljanje po zaprtju) iz dovoljenja, izdanega po določbah te direktive, in da se upoštevajo postopki zapiranja iz člena 13. To zavarovanje se zadrži ali temu enakovreden ukrep izvaja, dokler tako zahteva vzdrževanje odlagališča in njegovo upravljanje po zaprtju v skladu s členom 13(d). Države članice po lastni izbiri lahko izjavijo, da se ta točka ne uporablja za odlagališča za inertne odpadke;

- (b) da je projekt odlagališča usklajen z ustreznim načrtom ali načrti ravnanja z odpadki iz člena 7 Direktive 75/442/EGS;
- (c) da pred začetkom odlaganja pristojni organ pregleda odlagališče za zagotovitev, da odlagališče izpolnjuje ustrezne pogoje za dovoljenje. To v nobenem primeru ne bo zmanjšalo odgovornosti upravljavca, določene s pogoji za dovoljenje.

Člen 9

Vsebina dovoljenja

Za podrobnejšo določitev in dopolnitev člena 9 Direktive 75/442/EGS in člena 9 Direktive 96/61/ES dovoljenje za odlagališče določi vsaj:

- (a) razred odlagališča;
- (b) seznam opredeljenih vrst odpadkov, ki jih je dovoljeno odlagati na odlagališče, in njihova celotna količina;
- (c) zahteve za začetek obratovanja odlagališča, postopke odlaganja odpadkov ter postopke spremljanja in nadzorovanja, skupaj z načrti dela v posebnih razmerah (Priloga III, točka 4. B), inčasne zahteve za postopke zapiranja in upravljanja po zaprtju;
- (d) obveznost prosilca, da vsaj enkrat na leto poroča pristojnemu organu o vrstah in količini odloženih odpadkov in o rezultatih programov spremljanja v skladu s členi 12 in 13 ter Prilogo III.

Člen 10

Stroški odlagališča odpadkov

Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se vsi stroški, povezani z gradnjo in obratovanjem odlagališča, vključno, kolikor je mogoče, s stroški finančnega zavarovanja ali enakovrednega ukrepa iz člena 8(a)(iv), ter ocenjeni stroški zaprtja odlagališča in upravljanja po zaprtju za obdobje najmanj 30 let krijejo s plačilom, ki ga zaračuna upravljavec za odlaganje kakršne koli vrste odpadkov na tem odlagališču. Ob upoštevanju zahtev Direktive Sveta 90/313/EGS z dne 7. junija 1990 o prostem dostopu do informacij o okolju ⁽¹⁾ države članice zagotovijo preglednost pri zbiranju in uporabi vseh potrebnih informacij o stroških.

Člen 11

Postopki za prevzem odpadkov

1. Države članice sprejmejo ukrepe, da pred prevzemom odpadkov na odlagališče:

- (a) imetnik ali upravljavec lahko z ustrezno dokumentacijo dokaže, da se obravnavani odpadki lahko prevzamejo na tem odlagališču v skladu s pogoji, določenimi v dovoljenju, in da izpolnjujejo merila za prevzem v skladu s Prilogo II, pred dostavo ali ob dostavi ali prvi od serije dostav, če ostane vrsta odpadkov nespremenjena;

(b) upravljavec upošteva naslednje postopke za sprejem:

- preverjanje dokumentacije o odpadkih, vključno z dokumenti, ki jih zahteva člen 5(3) Direktive 91/689/EGS, in tistimi, če se uporabljajo, ki jih zahteva Uredba Sveta (EGS) št. 259/93 z dne 1. februarja 1993 o nadzoru prevoza odpadkov po Evropski skupnosti ter v Skupnosti in iz nje ⁽²⁾,
- vizualni pregled odpadkov pri vhodu v odlagališče in na kraju odlaganja ter, če je primerno, preverjanje skladnosti z opisom v dokumentaciji, ki jo je predložil imetnik. Če je treba za izvajanje 3. stopnje iz točke 3 Priloge II odvzeti reprezentativne vzorce, se rezultati analiz hranijo in vzorčenje izvaja v skladu s točko 5 Priloge II. Ti vzorci se hranijo vsaj en mesec,
- vodenje evidence količine in značilnosti odloženih odpadkov, ki navaja izvor, datum dostave, podatke o proizvajalcu ali zbiralcu, če gre za komunalne odpadke, in natančno lokacijo na odlagališču, če gre za nevarne

⁽¹⁾ UL L 158, 23.6.1990, str. 56.

⁽²⁾ UL L 30, 6.2.1993, str. 1. Uredba, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 120/97. (UL L 22, 24.1.1997, str. 14).

odpadke. Te informacije so na voljo pristojnim statističnim uradom v državi članici ali Skupnosti, če zanje zaprosijo v statistične namene;

- (c) upravljavec odlagališča vedno pisno potrdi prejem vsake pošiljke, prevzete na odlagališču;
- (d) če odlagališče ne prevzame odpadkov, upravljavec o tem nemudoma uradno obvesti pristojni organ brez vpliva na predpise Uredbe (EGS) št. 259/93.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se za odlagališča, ki so bila izvzeta iz določb te direktive na podlagi člena 3(4) in (5), zagotovijo:

— redni vizualni pregledi odpadkov na kraju odlaganja, s katerimi se zagotovi, da se na odlagališču prevzamejo le nenevarni odpadki z otoka ali redko poseljenega območja, in

— vodenje evidence količine odpadkov, odloženih na odlagališču.

Države članice zagotovijo, da so informacije o količini in, če je mogoče, vrsti odpadkov, ki se odlagajo na takih izvzetih odlagališčih, del rednih poročil Komisiji o izvajanju direktive.

Člen 12

Postopki nadzora in spremljanja med obratovanjem

Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da postopki nadzora in spremljanja med obratovanjem izpolnjujejo vsaj naslednje zahteve:

- (a) upravljavec odlagališča med obratovanjem izvaja program nadzora in spremljanja v skladu s Prilogo III;
- (b) upravljavec uradno obvesti pristojni organ o vseh pomembnih škodljivih vplivih na okolje, ki jih razkrijejo postopki nadzora in spremljanja, in upošteva sklep pristojnega organa o naravi in času potrebnih sanacijskih ukrepov. Ti ukrepi se izvedejo na stroške upravljavca.

Upravljavec tako pogosto, kakor določi pristojni organ, in vsekakor vsaj enkrat na leto pristojnemu organu sporoči vse rezultate spremljanja na podlagi agregiranih podatkov, da prikaže izpolnjevanje pogojev za dovoljenje in da se izpopolni znanje o obnašanju odpadkov na odlagališčih;

- (c) kontrolo kakovosti izvajanja analiz pri postopkih nadzora in spremljanja in/ali kontrolo kakovosti analiz iz člena 11(1)(b) izvajajo pristojni laboratoriji.

Člen 13

Postopki zapiranja in upravljanja po zaprtju

Države članice sprejmejo ukrepe:

- (a) da v skladu z dovoljenjem in če je primerno, odlagališče ali njegov del začne postopek zapiranja:
- (i) če so izpolnjeni ustrezni pogoji, navedeni v dovoljenju; ali
- (ii) na zahtevo upravljavca v skladu s pooblastilom pristojnega organa; ali
- (iii) na podlagi utemeljene odločbe pristojnega organa;
- (b) da se, v skladu z dovoljenjem šteje, da je odlagališče ali njegov del dokončno zaprt, šele ko je pristojni organ izvedel končni pregled na odlagališču, ko je ocenil vsa poročila, ki jih je predložil upravljavec, in ko je sporočil upravljavcu, da je zaprtje odobreno. To v nobenem primeru ne zmanjšuje odgovornosti upravljavca, določene s pogoji za dovoljenje;
- (c) da je upravljavec, v skladu z dovoljenjem in če je primerno, po dokončnem zaprtju odlagališča odgovoren za njegovo vzdrževanje, spremljanje in nadzorovanje pri upravljanju po zaprtju, dokler to zahteva pristojni organ, ob upoštevanju časa, v katerem bi bilo lahko odlagališče nevarno.

Upravljavec uradno obvesti pristojni organ o vseh pomembnih škodljivih vplivih na okolje, ki jih razkrijejo postopki nadzora, in upošteva odločbo pristojnega organa o naravi in času potrebnih sanacijskih ukrepov;

- (d) da je, v skladu z dovoljenjem in če je primerno, upravljavec odlagališča odgovoren za spremljanje in analiziranje odlagališnega plina in izcednih voda z odlagališča ter režima podtalnice v bližini odlagališča v skladu s Prilogo III, dokler pristojni organ meni, da bi bilo odlagališče lahko nevarno za okolje, in brez vpliva na kakršno koli zakonodajo Skupnosti ali zakonodajo držav članic glede odgovornosti imetnika odpadkov.

Člen 14

Obstoječa odlagališča

Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da odlagališča, ki ob prenosu te direktive že imajo dovoljenja ali že delujejo, ne smejo večobratovati, razen če se čim prej in najpozneje v osmih

letih po datumu, določenem v členu 18(1), izvedejo naslednji koraki:

- (a) v enem letu od datuma, določenega v členu 18(1), upravljavec odlagališča pripravi in predloži pristojnemu organu v odobritev načrt prilagoditve odlagališča skupaj s podrobnostmi, navedenimi v členu 8 in vsemi sanacijskimi ukrepi, za katere meni, da bodo potrebni za izpolnitev zahtev te direktive, razen zahtev iz točke 1 Priloge I;
- (b) po predložitvi načrta prilagoditve odlagališča pristojni organi sprejmejo dokončno odločbo, ali se obratovanje lahko nadaljuje na podlagi omenjenega načrta prilagoditve in te direktive. Države članice v skladu s členom 7(g) in členom 13 sprejmejo potrebne ukrepe za čimprejšnje zaprtje odlagališč, ki jim v skladu s členom 8 ni bilo izdano dovoljenje za nadaljnje obratovanje;
- (c) na podlagi odobrenega načrta prilagoditve odlagališča pristojni organ dovoli potrebna dela in določi prehodno obdobje za izvedbo načrta. Vsa obstoječa odlagališča izpolnjujejo zahteve te direktive razen zahtev iz točke 1 Priloge I v osmih letih po datumu, določenem v členu 18(1);
- (d) (i) v enem letu po datumu, določenem v členu 18(1), se členi 4, 5 in 11 ter Priloga II uporabljajo za odlagališča za nevarne odpadke;
- (ii) v treh letih po datumu, določenem v členu 18(1), se člen 6 uporablja za odlagališča za nevarne odpadke.

Člen 15

Obveznost poročanja

Vsaka tri leta države članice pošljejo Komisiji poročilo o izvajanju te direktive, pri čemer posvetijo posebno pozornost nacionalnim strategijam, ki jih določijo v skladu s členom 5. Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, ki jo oblikuje Komisija v skladu s postopkom, določenim v členu 6 Direktive 91/692/EGS⁽¹⁾. Vprašalnik ali predloga se pošlje državam članicam šest mesecev pred začetkom obdobja, ki ga zajema poročilo. Poročilo se pošlje Komisiji najpozneje v devetih mesecih po izteku triletnega obdobja, ki je zajeto v poročilu.

Komisija objavi poročilo Skupnosti o izvajanju te direktive v devetih mesecih po prejemu poročil držav članic.

⁽¹⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 48.

Člen 16

Odbor

Vse spremembe, potrebne za prilagoditev prilog k tej direktivi znanstvenemu in tehničnemu napredku, in vsi predlogi za standardizacijo metod nadziranja, vzorčenja in analiziranja glede odlagališč odpadkov sprejme Komisija, ki ji pomaga odbor, ustanovljen s členom 18 Direktive 75/442/EGS in v skladu s postopkom iz člena 17 te direktive. Priloge se lahko spremenijo le v skladu z načeli, določenimi v prilogah k tej direktivi. Zato odbor glede Priloge II upošteva naslednje: za vsak razred odlagališč, če je potrebno tudi za posebne vrste odlagališč v vsakem posameznem razredu, skupaj s podzemnimi skladišči, naj bi se določili posebna merila in/ali testne metode ter z njimi povezane mejne vrednosti, ob upoštevanju splošnih načel in postopkov za analiziranje in za merila za prevzem, kot so določeni v Prilogi II. Predloge za standardizacijo metod nadziranja, vzorčenja in analiziranja glede na priloge te direktive sprejme Komisija, ki ji pomaga odbor, v dveh letih po začetku veljavnosti te direktive.

Komisija, ki ji pomaga odbor, bo sprejela predpise za usklajevanje in redni prenos statističnih podatkov iz členov 5, 7 in 11 te direktive najpozneje v dveh letih po začetku veljavnosti te direktive in za spremembe teh predpisov, kadar je to potrebno.

Člen 17

Postopek odbora

Komisiji pomaga odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic in mu predseduje predstavnik Komisije.

Predstavniki Komisije predloži odboru osnutek predvidenih ukrepov. Odbor izreče svoje mnenje o osnutku v času, ki ga predsednik lahko določi glede na nujnost zadeve. Pri sklepih, ki jih mora na predlog Komisije sprejeti Svet, mnenje izreče večina, kot je določena v členu 148(2) Pogodbe. Glasovi predstavnikov držav članic v odboru se upoštevajo v skladu z navedenim členom. Predsednik ne glasuje.

Komisija sprejme predvidene ukrepe, če so ti v skladu z mnenjem odbora.

Če ukrepi niso v skladu z mnenjem odbora ali če odbor ne izreče mnenja, Komisija predlog, ki se nanaša na predvidene ukrepe, brez odloga predloži Svetu. Svet odloča s kvalificirano večino.

Če po izteku treh mesecev od dneva, ko mu je bil predlog dan, Svet ničesar ne ukrene, predlagane ukrepe sprejme Komisija.

Člen 18

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje v dveh letih po začetku veljavnosti. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila nacionalnih predpisov, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 19

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 20

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 26. aprila 1999

Za Svet

Predsednik

J. FISCHER

PRILOGA I

SPLOŠNE ZAHTEVE ZA VSE RAZREDE ODLAGALIŠČ

1. Lokacija

1.1 Lokacija odlagališča mora upoštevati zahteve glede:

- (a) razdalje od mej odlagališča do stanovanjskih in rekreacijskih območij, vodnih poti, vodnih teles in drugih kmetijskih ali urbanih območij;
- (b) obstoja podtalnice, obalnih voda ali naravovarstvenih pasov na območju;
- (c) geoloških in hidrogeoloških razmer na območju;
- (d) nevarnosti poplav, pogrezanja, usadov ali plazov na odlagališču;
- (e) varstva narave ali kulturne dediščine na območju;

1.2 Odlagališče se dovoli le, če značilnosti lokacije glede zgoraj navedenih zahtev ali potrebnih sanacijskih ukrepov kažejo, da odlagališče ne predstavlja resnega tveganja za okolje.

2. Nadzorovanje vode in ravnanje z izcedno vodo

Sprejmejo se ustrezni ukrepi glede na značilnosti odlagališča in vremenske razmere, da se:

- nadzira padavinska voda, ki vstopa v telo odlagališča,
- prepreči vstop površinskih voda in/ali podtalnice v odložene odpadke,
- zberejo onesnažena voda in izcedne vode. Če ocena, ki temelji na preučitvi lokacije odlagališča in odpadkov, ki se bodo prevzemali, kaže, da odlagališče ne predstavlja možne nevarnosti za okolje, pristojni organ lahko odloči, da se ta določba ne uporablja,
- onesnažena voda in izcedne vode, zbrane na odlagališču, čistijo tako, da se dosežejo ustrezni standardi za njihovo odvajanje.

Zgornje določbe se ne uporabljajo za odlagališča inertnih odpadkov.

3. Varstvo tal in vode

3.1 Odlagališče mora biti na taki lokaciji in načrtovano tako, da izpolnjuje potrebne pogoje za preprečevanje onesnaževanja tal, podtalnice ali površinskih voda in za zagotavljanje učinkovitega zbiranja izcednih vod, kakor in če se to zahteva v skladu z oddelkom 2. Varstvo tal, podtalnice in površinskih voda se doseže z geološko pregrado in spodnjo tesnilno plastjo med obratovalno/aktivno fazo ter z geološko pregrado in površinsko tesnilno plastjo med pasivno fazo/po zaprtju.

3.2 Geološko pregrado določajo geološke in hidrogeološke razmere pod odlagališčem in v njegovi bližini, ki zagotavljajo zadostno oslabitveno zmogljivost, da se prepreči možno tveganje za tla in podtalnico.

Odlagališčno dno in stene so iz mineralne plasti, ki izpolnjuje zahteve za prepustnost in debelino ter ima skupen učinek glede varstva tal, podtalnice in površinskih voda, vsaj enakovreden učinku, ki je dosežen pri naslednjih zahtevah:

- odlagališče za nevarne odpadke: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; debelina ≥ 5 m,
- odlagališče za nenevarne odpadke: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; debelina ≥ 1 m,
- odlagališče za inertne odpadke: $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s; debelina ≥ 1 m,

m/s: meter/sekundo.

Če geološka pregrada sama ne izpolnjuje navedenih zahtev, se lahko umetno dopolni in utrdi z drugimi sredstvi, ki dajejo enakovredno zaščito. Umetna geološka pregrada naj ne bi bila tanjša od 0,5 metra.

- 3.3 Opisano geološko pregrado mora dopolnjevati sistem zbiranja izcednih voda in tesnjenja v skladu z naslednjimi načeli, s katerimi se zagotovi, da je nabiranje izcednih voda pri dnu odlagališča čim manjše:

Zbiranje izcednih voda in tesnjenje dna

Kategorija odlagališča	nenevarni odpadki	nevarni odpadki
Umetna tesnilna plast	obvezno	obvezno
Drenažni sloj $\geq 0,5$ m	obvezno	obvezno

Države članice lahko določijo splošne ali posebne zahteve za odlagališča za inertne odpadke in za značilnosti zgoraj navedenih tehničnih sredstev.

Če pristojni organ po preučitvi možnih nevarnosti za okolje ugotovi, da je treba preprečiti nastanek izcednih voda, se lahko predpiše površinsko tesnjenje. Priporočila za površinsko tesnjenje so:

Kategorija odlagališča	nenevarni odpadki	nevarni odpadki
Plast za razplinjevanje	obvezno	ni obvezno
Umetna tesnilna plast	ni obvezno	obvezno
Neprepustna mineralna plast	obvezno	obvezno
Drenažni sloj $> 0,5$ m	obvezno	obvezno
Prekrivna plast prsti > 1 m	obvezno	obvezno

- 3.4 Če je pristojni organ na podlagi ocene tveganja za okolje, ki upošteva zlasti Direktivo 80/68/EGS⁽¹⁾, v skladu z oddelkom 2 (Nadzorovanje vode in ravnanje z izcedno vodo) odločil, da zbiranje in čiščenje izcednih voda ni potrebno, ali če je bilo ugotovljeno, da odlagališče ne predstavlja možne nevarnosti za tla, podtalnico ali površinske vode, se zahteve v odstavkih 3.2 in 3.3 lahko ustrezno omilijo. Pri odlagališčih za inertne odpadke se te zahteve lahko prilagodijo z nacionalno zakonodajo.

- 3.5 Metodo za določanje koeficienta prepustnosti odlagališča na terenu in za celotno območje odlagališča bo razvil in odobril odbor, ustanovljen v skladu s členom 17 te direktive.

4. Nadziranje plinov

- 4.1 Sprejmejo se ustrezni ukrepi, da se nadzirata nabiranje in premikanje odlagaliških plinov (Priloga III).
- 4.2 Odlagališčni plini se zbirajo na vseh odlagališčih, na katerih se odlagajo biorazgradljivi odpadki. Odlagališčni plini se morajo obdelati in uporabiti. Če se zbranih plinov ne da uporabiti za proizvodnjo energije, se morajo sežgati.
- 4.3 Zbiranje, obdelava in uporaba odlagaliških plinov po odstavku 4.2 se izvaja tako, da se kar najbolj zmanjšajo poškodbe okolja ali njegovo razvrednotenje in tveganje za zdravje ljudi.

(¹) UL L 20, 26.1.1980, str. 43. Direktiva, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

5. Motnje in nevarnosti

Sprejmejo se ukrepi, da se kar najbolj zmanjšajo motnje in nevarnosti, ki jih povzroča odlagališče zaradi:

- emisij vonjav in prahu,
- materiala, ki ga prenaša veter,
- hrupa in prometa,
- ptičev, žuželk in drugih, škodljivih živali,
- nastajanja aerosolov,
- ognja.

Odlagališče se opremi tako, da se zemlja z odlagališča ne prenaša na javne ceste in okoliška zemljišča.

6. Stabilnost

Odpadki se razmestijo po odlagališču tako, da se zagotovi stabilnost mase odpadkov in z njo povezanih struktur, predvsem zato da se preprečijo zdrsi. Če je v odlagališče vgrajena umetna pregrada, se je treba prepričati, da je geološka podlaga glede na zgradbo in obliko odlagališča dovolj stabilna, zato da se prepreči posedanje, ki bi lahko poškodovalo pregrado.

7. Ograde

Odlagališče se zavaruje, tako da se prepreči prost dostop. V času, ko odlagališče ne obratuje, so vrata zaklenjena. Sistem nadzora in dostopa do vseh objektov naj bi vključeval program ukrepov za odkrivanje in odvracanje nezakonitega odlaganja na odlagališče.

PRILOGA II

MERILA IN POSTOPKI ZA PREVZEM ODPADKOV

1. Uvod

Ta priloga vsebuje:

- splošna načela za prevzem odpadkov na odlagališčih različnih razredov. Prihodnji postopek razvrstitve odpadkov naj bi temeljil na teh načelih,
- smernice za predhodne postopke za prevzem odpadkov, ki se bodo upoštevale, dokler se ne pripravi enoten postopek za razvrstitev in prevzem odpadkov. Ta postopek bo skupaj z ustreznim postopkom za vzorčenje pripravil tehnični odbor iz člena 16 te direktive. Tehnični odbor pripravi merila, ki jih bodo morali izpolnjevati nekateri nevarni odpadki ob prevzemu na odlagališčih za nenevarne odpadke. Ta merila naj bi upoštevala zlasti kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno izluževanje takšnih odpadkov. Merila se pripravijo v dveh letih po začetku veljavnosti te direktive. Tehnični odbor pripravi tudi merila, ki jih bodo morali izpolnjevati odpadki za prevzem v podzemnih skladiščih. Ta merila morajo upoštevati zlasti, da za odpadke ne sme biti verjetna reakcija med seboj in s kamnino.

Delo tehničnega odbora se konča v treh letih po začetku veljavnosti te direktive, razen predlogov za standardizacijo metod nadzorovanja, vzorčenja in analiziranja glede prilog k tej direktivi, ki bodo sprejeti v dveh letih po začetku veljavnosti. Tehnični odbor mora pri delu upoštevati cilje, predlagane v členu 1 te direktive.

2. Splošna načela

Sestava, izluževanje, dolgoročno obnašanje in splošne značilnosti odpadkov, ki bodo odloženi, morajo biti znani, kolikor je mogoče natančno. Prevzem odpadkov na odlagališče lahko temelji na seznamih prevzetih ali zavrženih odpadkov, opredeljenih glede na naravo in izvor, ter na metodah analize odpadkov in mejnih vrednostih za lastnosti odpadkov, ki se bodo prevzemali. Prihodnji postopki za prevzem, opisani v tej direktivi, temeljijo, kolikor je mogoče, na standardiziranih metodah za analiziranje odpadkov in mejnih vrednostih lastnosti odpadkov, ki se bodo prevzemali.

Preden določijo take analitske metode in mejne vrednosti, naj bi države članice pripravile vsaj nacionalne sezname odpadkov, ki bodo prevzeti ali zavrženi na odlagališčih posameznih razredov, ali opredelile merila za vključitev v seznam. Odpadki morajo biti na ustreznem nacionalnem seznamu ali morajo izpolnjevati merila, podobna tistim za vključitev v seznam, da se prevzamejo na odlagališču posebnega razreda. Ti seznam ali enakovredna merila ter analitske metode in mejne vrednosti se pošljejo Komisiji v šestih mesecih od prenosa te direktive ali kadarkoli se sprejmejo na nacionalni ravni.

Ti seznam ali merila za prevzem naj bi se uporabili za pripravo seznamov za posamezna odlagališča, to je seznama prevzetih odpadkov, opredeljenih v dovoljenju v skladu s členom 9 te direktive.

Merila za vključitev odpadkov v referenčne sezname ali za njihov prevzem na odlagališču posebnega razreda lahko temeljijo na drugi zakonodaji in/ali lastnostih odpadkov.

Merila za prevzem na odlagališče posebnega razreda morajo upoštevati:

- varstvo bližnjega okolja (zlasti podtalnice in površinskih voda),
- zaščito okoljevarstvenih sistemov (npr. tesnilnih plasti in sistemov za čiščenje izcednih voda),
- varstvo zaželenih stabilizacijskih procesov odpadkov v odlagališču,
- zaščito pred nevarnostjo za zdravje ljudi.

Primeri meril, ki temeljijo na lastnostih odpadkov:

- zahteve glede poznavanja celotne sestave,

- omejitve količine organskih snovi v odpadkih,
- zahteve ali omejitve glede biorazgradljivosti organskih sestavin odpadkov,
- omejitve glede količine nekaterih potencialno škodljivih/nevarnih sestavin (v zvezi z zgoraj navedenimi varstvenimi merili),
- omejitve glede možnega in pričakovanega izluževanja nekaterih, potencialno škodljivih/nevarnih sestavin (v zvezi z zgoraj navedenimi varstvenimi merili),
- ekotoksikološke lastnosti odpadkov in nastalih izcednih voda.

Merila za prevzem odpadkov, ki temeljijo na njihovih lastnostih, morajo biti na splošno najbolj obsežna za odlagališča za inertne odpadke, manj obsežna za odlagališča za nenevarne odpadke in najmanj obsežna za odlagališča za nevarne odpadke zaradi višje stopnje varstva okolja slednjih.

3. Splošni postopki za analiziranje in prevzem odpadkov

Splošna opredelitev in analiza odpadkov morata temeljiti na naslednji tristopenjski hierarhiji:

- 1. stopnja:** *snovna opredelitev.* Natančno določanje kratkoročnega in dolgoročnega izluževanja in/ali značilnih lastnosti odpadkov v skladu s standardiziranimi analitskimi metodami in metodami testiranja obnašanja.
- 2. stopnja:** *testiranje ustreznost.* Občasno testiranje po preprostejših analitskih metodah in metodah testiranja obnašanja, da se ugotovi, ali odpadki izpolnjujejo pogoje za dovoljenje in/ali posebna referenčna merila. Testi so osredotočeni na ključne spremenljivke in obnašanje, ki jih določa osnovna opredelitev.
- 3. stopnja:** *preverjanje na odlagališč.* Metode hitrega preverjanja, s katerimi se potrdi, da so odpadki enaki tistim, katerih ustreznost je bila preverjena in ki so opisani v spremnih dokumentih. Lahko je to samo vizualni pregled tovora odpadkov pred iztovarjanjem na odlagališču in po njem.

Posamezna vrsta odpadkov mora biti običajno opredeljena na 1. stopnji in izpolnjevati ustrezna merila, da se vključi v referenčni seznam. Posamezna vrsta odpadkov mora biti v rednih intervalih (npr. letnih) testirana na 2. stopnji in izpolnjevati ustrezna merila, da ostane na seznamu za posamezno odlagališče. Vsak tovor odpadkov, ki prispe na vhod odlagališča, je treba preveriti na 3. stopnji.

Za nekatere vrste odpadkov se lahko trajno ali začasno opusti testiranje na 1. stopnji. Razlog je lahko nepraktičnost testiranja, nedostopnost ustreznih postopkov testiranja in meril za prevzem ali prevladujoča zakonodaja.

4. Smernice za predhodne postopke za prevzem odpadkov

Dokler ta priloga ne bo popolna, je obvezno samo testiranje na 3. stopnji, testiranje na 1. in 2. stopnji pa se uporablja, kolikor je mogoče. Da se odpadki prevzamejo na odlagališču posameznega razreda, morajo biti na tej predhodni stopnji vključeni v omejevalni nacionalni seznam ali seznam za posamezno odlagališče za ta razred odlagališč ali izpolnjevati merila, podobna tistim za vključitev v seznam.

Naslednje splošne smernice se lahko uporabijo za določitev predhodnih meril za prevzem odpadkov na odlagališča treh glavnih razredov ali vključitev v ustrezne sezname.

Odlagališča za inertne odpadke: le inertni odpadki, kot so določeni v členu 2(e), se lahko vključijo v seznam.

Odlagališča za nenevarne odpadke: da se vrsta odpadkov vključi v seznam, ne sme biti zajeta v Direktivi 91/689/EGS.

Odlagališča za nevarne odpadke: predhodni seznam za odlagališča z nevarnimi odpadki, bi sestavljale le vrste odpadkov, vključene v Direktivo 91/689/EGS. Vendar naj se takih vrst ne bi vključevalo v seznam brez predhodne obdelave, če je celoten delež nevarnih sestavin ali njihovo izluževanje dovolj veliko, da predstavlja kratkoročno poklicno ali okoljsko tveganje ali preprečuje zadostno stabilizacijo odpadkov v predvideni obratovalni dobi odlagališča.

5. Vzorčenje odpadkov

Vzorčenje je lahko glede reprezentativnosti in postopkov zelo težavno, ker so mnogi odpadki heterogeni. Pripravljen bo evropski standard za vzorčenje odpadkov. Dokler tega standarda ne odobrijo države članice v skladu s členom 17 te direktive, lahko države članice uporabljajo nacionalne standarde in postopke.

PRILOGA III

POSTOPKI NADZORA IN SPREMLJANJA MED OBRATOVANJEM IN PO ZAPRTJU

1. Uvod

Namen te priloge je predvideti osnovne postopke za spremljanje, s katerimi se preveri:

- ali so bili odpadki prevzeti za odstranitev v skladu z merili, določenimi za kategorijo obravnavanega odlagališča,
- ali procesi v odlagališču potekajo, kakor je zaželeno,
- ali okoljevarstveni sistemi delujejo, kakor je bilo načrtovano,
- ali so izpolnjeni pogoji za dovoljenje za odlagališče.

2. Meteorološki podatki

V skladu z obveznostjo poročanja (člen 15) naj bi države članice zagotovile podatke o metodi zbiranja meteoroloških podatkov. Države članice same odločijo, kako naj bi se podatki zbirali (in situ, državna meteorološka mreža itn.).

Če se države članice odločijo, da so vodne bilance učinkovito sredstvo za ocenjevanje ali se izcedne vode nabirajo v telesu odlagališča oziroma ali odlagališče pušča, se priporoča, da se pri spremljanju odlagališča ali na najbližji meteorološki postaji zbirajo naslednji podatki, če to zahteva pristojni organ v skladu s členom 13(c) te direktive:

	Med obratovanjem	Po zaprtju
1.1 Količina padavin	na dan	na dan, dodano mesečnim vrednostim
1.2 Temperatura (min., maks., ob 14.00 po srednjeevropskem času)	na dan	mesečno povprečje
1.3 Smer in jakost prevladujočega vetra	na dan	ni obvezno
1.4 Izhlepanje (lizimeter) ⁽¹⁾	na dan	na dan, dodano mesečnim vrednostim
1.5 Zračna vlaga (ob 14.00 po srednjeevropskem času)	na dan	mesečno povprečje

⁽¹⁾ Ali po kaki drugi primerni metodi.

3. Podatki o emisijah: nadzorovanje vode, izcednih voda in plinov

Kraji vzorčenja izcednih voda in površinskih voda, če te obstajajo, morajo biti reprezentativni. Izcedne vode je treba vzorčiti in meriti (prostornina in sestava) ločeno na vsakem mestu, kjer se izcedne vode odvajajo iz odlagališča. Napotilo: Splošne smernice tehnologije vzorčenja, ISO 5667-2 (1991).

Površinske vode, če obstajajo, se spremljajo na najmanj dveh mestih, nad in pod odlagališčem.

Spremljanje plinov mora biti reprezentativno za vsak del odlagališča. Pogostnost vzorčenja in analiziranja je navedena v naslednji tabeli. Za spremljanje izcednih voda in vode se vzame vzorec s povprečno sestavo.

Pogostnost vzorčenja se lahko prilagodi glede na zgradbo in obliko odlagališča odpadkov (v obliki gomile, zakopano itn.). To mora biti določeno v dovoljenju.

	Med obratovanjem	Po zaprtju ⁽³⁾
2.1 Prostornina izcednih voda	na mesec ⁽¹⁾ ⁽³⁾	vsakih šest mesecev
2.2 Sestava izcednih voda ⁽²⁾	vsake tri mesece ⁽³⁾	vsakih šest mesecev
2.3 Prostornina in sestava površinske vode ⁽⁷⁾	vsake tri mesece ⁽³⁾	vsakih šest mesecev
2.4 Možne emisije plinov in zračni tlak ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ itn.)	na mesec ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	vsakih šest mesecev ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Pogostnost vzorčenja se lahko prilagodi, glede na zgradbo in obliko odlagališča odpadkov (v obliki gomile, zakopano itn.). To mora biti določeno v dovoljenju.

⁽²⁾ Parametri, ki jih je treba meriti, in snovi, ki jih je treba analizirati, se spreminjajo glede na sestavo odloženih odpadkov; biti morajo določeni v dovoljenju in morajo izražati izluževalne lastnosti odpadkov.

⁽³⁾ Če vrednotenje podatkov kaže, da so daljša obdobja enako učinkovita, se lahko prilagodijo. Prevodnost izcednih voda je treba meriti vsaj enkrat na leto.

⁽⁴⁾ Te meritve so povezane predvsem z deležem organskih snovi v odpadkih.

⁽⁵⁾ CH₄, CO₂, O₂ redno, drugi plini, kakor je potrebno glede na sestavo odloženih odpadkov, tako da se izrazijo njihove izluževalne lastnosti.

⁽⁶⁾ Učinkovitost sistemov za izsesavanje plinov je treba redno preverjati.

⁽⁷⁾ Na podlagi značilnosti odlagališča lahko pristojni organ ugotovi, da te meritve niso potrebne. O tem poroča v skladu s členom 15 te direktive.

2.1 in 2.2 se uporabljata le, če se zbirajo izcedne vode (glej Prilogo 1(2)).

4. Varstvo podtalnice

A. Vzorčenje

Meritve morajo zagotavljati informacije o podtalnici, ki jo bo verjetno prizadelo odlaganje odpadkov. Vsaj eno merilno mesto mora biti na območju dotoka podtalnice in dve mesti na območju njenega odtoka. Število merilnih mest se lahko poveča na podlagi posebne hidrogeološke raziskave in glede na potrebo po zgodnjem prepoznavanju naključnega odtekanja izcednih voda v podtalnico.

Pred začetkom odlaganja odpadkov je treba vzeti vzorce vsaj na treh mestih, da se določijo referenčne vrednosti za nadaljnje vzorčenje. Napotilo: Vzorčenje podtalnic, ISO 5667, del 11, 1993.

B. Spremljanje

Parametri, ki se bodo določali v vzorcih, morajo temeljiti na pričakovani sestavi izcednih voda in kakovosti podtalnice na območju. Pri izbiri parametrov za analizo naj bi se upoštevala gibanja na območju podtalnice. Parametri lahko vključujejo indikatorske parametre, da se zagotovi zgodnje odkrivanje sprememb v kakovosti vode. ⁽¹⁾

	Med obratovanjem	Po zaprtju
Raven podtalnice	vsakih šest mesecev ⁽¹⁾	vsakih šest mesecev ⁽¹⁾
Sestava podtalnice	pogostnost, določena za vsako odlagališče posebej ⁽²⁾ ⁽³⁾	pogostnost, določena za vsako odlagališče posebej ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Če raven podtalnice niha, je treba pogostnost povečati.

⁽²⁾ Pogostnost mora temeljiti na možnosti popravilnih ukrepov med vzorčenjema, če se doseže sprožitvena raven; to pomeni, da je treba pogostnost določiti na podlagi poznavanja toka podtalnice in ocene njegove hitrosti.

⁽³⁾ Če je dosežena sprožitvena raven (glej C), je potrebno preverjanje s ponovitvijo vzorčenja. Če se raven potrdi, se upošteva načrt dela v posebnih razmerah (določen v dovoljenju).

⁽¹⁾ Priporočeni parametri, pH, celoten organski ogljik — TOC, fenoli, težke kovine, fluorid, arzen, nafta/ogljikovodiki.

C. Sprožitvene ravni

Šteje se, da so se pri podtalnici pojavili pomembni škodljivi vplivi na okolje iz členov 12 in 13 te direktive, če analiza vzorca podtalnice kaže, da se je kakovost vode pomembno spremenila. Pri določanju sprožitvene ravni je treba upoštevati posebne hidrogeološke pojave na lokaciji odlagališča in kakovost podtalnice. Kadar je le mogoče, je treba sprožitveno raven določiti v dovoljenju.

Opazovanja je treba ovrednotiti z uporabo kontrolnih kart, na katerih so določene kontrolna mreža in kontrolne ravni, za vsako vrtno po gradientu navzdol. Kontrolne ravni je treba določiti na podlagi lokalnih razlik v kakovosti podtalnice.

5. Topografija območja: podatki o telesu odlagališča

	Med obratovanjem	Po zaprtju
5.1 Zgradba in sestava telesa odlagališča ⁽¹⁾	letno	
5.2 Posedanje ravni telesa odlagališča	letno	letno odčitavanje

⁽¹⁾ Podatki za prikaz stanja na obravnavanem odlagališču: površina, ki jo zasedajo odpadki, prostornina in sestava odpadkov, metode odlaganja, čas in trajanje odlaganja, izračun preostale zmogljivosti odlagališča.